Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΌΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΎ ΔΙΚΑΣΤΗΡΊΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 25ης Νοεμβρίου 2020*

«Πρόσβαση στα έγγραφα – Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 – Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών του Μεξικού σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση και προστασία των επωνυμιών στον τομέα των αλκοολούχων ποτών – Έγγραφα προσκομισθέντα στο πλαίσιο της μικτής επιτροπής – Άρνηση προσβάσεως – Εξαίρεση που αφορά την προστασία του δημοσίου συμφέροντος στον τομέα των διεθνών σχέσεων – Εξαίρεση που αφορά την προστασία των εμπορικών συμφερόντων τρίτου»

Στην υπόθεση T-166/19,

Marco Bronckers, κάτοικος Βρυξελλών (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον P. Kreijger, avocat,

προσφεύγων,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την C. Ehrbar και τον A. Spina,

καθής,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2019) 150 τελικό της Επιτροπής, της 10ης Ιανουαρίου 2019, με την οποία απορρίφθηκε η επιβεβαιωτική αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα «Tequila cases found by the Tequila Regulatory Council to be informed to the European Commission [Ares (2018) 4023479]» και «Verification Reports in the European Market (Reportes de Verificación en el Mercado Europeo) [Ares (2018) 4023509]»,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, N. Półtorak (εισηγήτρια) και M. Stancu, δικαστές,

γραμματέας: P. Cullen, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 15ης Ιουλίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Στις 8 Μαΐου 2018, ο προσφεύγων, Marco Bronckers, ζήτησε, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43), να του επιτραπεί η πρόσβαση στο σύνολο των πρακτικών των συνεδριάσεων της μικτής επιτροπής για τα αλκοολούχα ποτά (στο εξής: μικτή επιτροπή), η οποία έχει συσταθεί στο πλαίσιο της υπογραφείσας το 1997 συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και των Ηνωμένων Πολιτειών του Μεξικού για την αμοιβαία αναγνώριση και προστασία των επωνυμιών στον τομέα των αλκοολούχων ποτών (ΕΕ 1997, L 175, σ. 33, στο εξής: Συμφωνία του 1997). Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε να επιτρέψει τη μερική πρόσβαση του προσφεύγοντος σε δύο πρακτικά συνεδριάσεων της μικτής επιτροπής, και συγκεκριμένα των συνεδριάσεων της 30ής Μαρτίου 2011 και της 3ης Ιουνίου 2013.

2 Στις 3 Ιουλίου 2018, ο προσφεύγων βεβαίωσε την παραλαβή των γνωστοποιηθέντων εγγράφων, δηλώνοντας τη διαφωνία του όχι με την απάλειψη ορισμένων χωρίων, αλλά μόνο με το γεγονός ότι τα επιλεγέντα από την Επιτροπή έγγραφα δεν αποτελούσαν όλα τα έγγραφα που είχε αυτός ζητήσει. Παράλληλα, υπέβαλε στη Γενική Διεύθυνση (ΓΔ) «Γεωργία» της Επιτροπής νέα αίτηση προσβάσεως σε ορισμένα έγγραφα που μνημονεύονταν στα γνωστοποιηθέντα έγγραφα. Ο προσφεύγων επισήμαινε τα ακόλουθα:

– «Στα πρακτικά της συνεδριάσεως της 30ής Μαρτίου 2011 γίνεται λόγος (στο σημείο 2) για συζήτηση σχετικά με τις παραβάσεις που διαπίστωσε το Μεξικό σε σχέση με τη χρήση της επωνυμίας Tequila στην ευρωπαϊκή αγορά· η συζήτηση αυτή στηριζόταν σε σχετικό κατάλογο (μνημονευόμενο στο σημείο 4 των πρακτικών της συνεδριάσεως της 3ης Ιουνίου 2013).

– Στα πρακτικά της συνεδριάσεως της 3ης Ιουνίου 2013 γίνεται λόγος (στο σημείο 4) για έγγραφα που είχε προσκομίσει το Consejo Regulador de Tequila σχετικά με προϊόντα που παρασκευάζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα οποία το Μεξικό θεωρεί ότι αποτελούν περιπτώσεις πρόδηλης προσβολής της γεωγραφικής ενδείξεως Tequila.»

3 Με έγγραφο της 21ης Αυγούστου 2018, η Επιτροπή κατονόμασε δύο κρίσιμα έγγραφα, ήτοι τα έγγραφα Ares(2018) 4023479 και Ares(2018) 4023509 (στο εξής: ζητηθέντα έγγραφα). Κατά την Επιτροπή, δεδομένου ότι τα ζητηθέντα έγγραφα προέρχονταν από τις μεξικανικές αρχές, πραγματοποίησε διαβούλευση μαζί τους σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001. Η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση προσβάσεως στα ως άνω έγγραφα βάσει των εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφος 2, και παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 1049/2001, οι οποίες άπτονται, αντιστοίχως, της προστασίας των εμπορικών συμφερόντων νομικού προσώπου και της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις.

4 Στις 5 Σεπτεμβρίου 2018, ο προσφεύγων υπέβαλε επιβεβαιωτική αίτηση με την οποία κάλεσε την Επιτροπή να επανεξετάσει τη θέση της. Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 26ης Σεπτεμβρίου 2018, η Επιτροπή παρέτεινε την προθεσμία απαντήσεως στην επιβεβαιωτική αίτηση κατά δεκαπέντε εργάσιμες ημέρες, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 2, του κανονισμού

1049/2001. Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 17ης Οκτωβρίου 2018, η Επιτροπή ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι δεν ήταν σε θέση να δώσει απάντηση πριν από τη λήξη της παραταθείσας προθεσμίας.

5 Με μήνυμα ηλεκτρονικού ταχυδρομείου της 14ης Νοεμβρίου 2018, η Επιτροπή ενημέρωσε τον προσφεύγοντα ότι, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 4 και 5, του κανονισμού 1049/2001, η Γενική Γραμματεία της Επιτροπής είχε διαβουλευθεί εκ νέου με τις μεξικανικές αρχές όσον αφορά τη δυνατότητα (μερικής) γνωστοποιήσεως των επίμαχων εγγράφων.

6 Στις 10 Ιανουαρίου 2019, η Επιτροπή απέρριψε την υποβληθείσα από τον προσφεύγοντα επιβεβαιωτική αίτηση προσβάσεως στα ζητηθέντα έγγραφα (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

7 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Μαρτίου 2019, ο προσφεύγων άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

8 Στις 19 Ιουλίου 2019, ο προσφεύγων υπέβαλε στο Γενικό Δικαστήριο αίτημα διεξαγωγής αποδείξεων, προκειμένου να εξακριβωθεί το περιεχόμενο των ζητηθέντων εγγράφων και ο ιδιωτικός χαρακτήρας τους.

9 Στις 31 Μαρτίου 2020, το Γενικό Δικαστήριο, στο πλαίσιο μέτρου οργανώσεως της διαδικασίας κατά το άρθρο 89, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, ερώτησε τους διαδίκους αν επιθυμούσαν τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως παρά την οφειλόμενη στην COVID-19 υγειονομική κρίση. Οι διάδικοι απάντησαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

10 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 15ης Ιουλίου 2020.

11 Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

– να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

12 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

– να απορρίψει την προσφυγή·

– να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

13 Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

14 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και/ή του άρθρου 296 ΣΛΕΕ. Ο δεύτερος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 και/ή του

άρθρου 296 ΣΛΕΕ. Ο τρίτος λόγος αφορά παράβαση της υποχρεώσεως γνωστοποιήσεως των ζητηθέντων εγγράφων βάσει υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος, στην περίπτωση που το σύνολο ή μέρος των εγγράφων στα οποία ζητήθηκε πρόσβαση αφορά εμπορικά συμφέροντα κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001. Τέλος, ο τέταρτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφοι 6 και 7, του κανονισμού 1049/2001 και/ή του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.

15 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει τις σχετικές με την παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ αιτιάσεις πριν εξετάσει τις λοιπές αιτιάσεις και τους λοιπούς λόγους ακυρώσεως.

Επί των αιτιάσεων οι οποίες αφορούν παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ

16 Ο προσφεύγων προβάλλει αιτιάσεις σχετικά με παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ όσον αφορά την εφαρμογή από την Επιτροπή των εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τρίτη περίπτωση, και του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001, καθώς και όσον αφορά τη δυνατότητα παροχής μερικής προσβάσεως στα ζητηθέντα έγγραφα.

17 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

18 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η αιτίαση περί ελλείψεως αιτιολογίας, η οποία έχει διατυπωθεί στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως, προβάλλεται απαραδέκτως, διότι η σχετική επιχειρηματολογία του προσφεύγοντος δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 76 του Κανονισμού Διαδικασίας.

19 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η απαίτηση κατά την οποία, βάσει του άρθρου 76 του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει, μεταξύ άλλων, να προσδιορίζει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλόμενων λόγων ή ισχυρισμών σημαίνει ότι τα στοιχεία αυτά πρέπει να είναι αρκούντως σαφή και ακριβή ώστε να παρέχουν στον μεν καθού τη δυνατότητα να αμυνθεί, στο δε Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να αποφανθεί επί της προσφυγής χωρίς να χρειάζεται ενδεχομένως άλλα στοιχεία (απόφαση της 29ης Απριλίου 2020, Intercontact Budapest κατά CdT, T-640/18, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2020:167, σκέψη 24).

20 Εν προκειμένω, στον τίτλο του πρώτου λόγου ακυρώσεως που περιλαμβάνεται στο δικόγραφο της προσφυγής γίνεται μνεία του άρθρου 296 ΣΛΕΕ. Επιπλέον, ο προσφεύγων παραθέτει σειρά επιχειρημάτων με τα οποία βάλλει, πέραν του βασίμου της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά της επάρκειας της αιτιολογίας της. Τα στοιχεία αυτά παρέχουν τη δυνατότητα στο μεν Γενικό Δικαστήριο να κατανοήσει τη συλλογιστική του προσφεύγοντος, στη δε Επιτροπή να προβάλει τα επιχειρήματά της συναφώς.

21 Κατά συνέπεια, συνάγεται το συμπέρασμα ότι, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η Επιτροπή, η αιτίαση περί ελλείψεως αιτιολογίας προβάλλεται παραδεκτώς.

22 Υπενθυμίζεται προκαταρκτικώς ότι η απαιτούμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, καθώς και από το άρθρο 41, παράγραφος 2, στοιχείο γ′, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της επίμαχης πράξεως και να εκθέτει κατά τρόπο σαφή και άνευ αμφισημίας τη συλλογιστική του εκδόντος την πράξη θεσμικού οργάνου, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερομένους να λάβουν γνώση των

δικαιολογητικών λόγων για τους οποίους ελήφθη το μέτρο, στο δε αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο να ασκήσει τον έλεγχό του (πρβλ. απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 2011, Elf Aquitaine κατά Επιτροπής, C-521/09 P, EU:C:2011:620, σκέψη 147 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

23 Όσον αφορά τις αιτήσεις προσβάσεως σε έγγραφα, όταν το οικείο θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση αυτή, πρέπει να αποδεικνύει σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, βάσει των πληροφοριακών στοιχείων που διαθέτει, ότι τα έγγραφα στα οποία ζητείται η πρόσβαση εμπίπτουν πράγματι στις εξαιρέσεις που απαριθμεί ο κανονισμός 1049/2001 (αποφάσεις της 10ης Σεπτεμβρίου 2008, Williams κατά Επιτροπής, T-42/05, EU:T:2008:325, σκέψη 95, και της 7ης Ιουλίου 2011, Valero Jordana κατά Επιτροπής, T-161/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2011:337, σκέψη 49).

24 Μολονότι η Επιτροπή υποχρεούται να εκθέτει τους λόγους που δικαιολογούν την εφαρμογή, σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, μιας από τις εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως, τις οποίες προβλέπει ο κανονισμός 1049/2001, εντούτοις δεν υποχρεούται να παρέχει πληροφορίες που βαίνουν πέραν αυτού που είναι αναγκαίο για την κατανόηση, από τον αιτούντα την πρόσβαση, των λόγων βάσει των οποίων εξέδωσε την απόφασή της και για τον έλεγχο, από το Γενικό Δικαστήριο, της νομιμότητας της αποφάσεως αυτής (πρβλ. απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2008, Τερεζάκης κατά Επιτροπής, T-380/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:19, σκέψη 119).

25 Επισημαίνεται συναφώς ότι οι λόγοι στους οποίους στηρίζεται η προσβαλλόμενη απόφαση εκτίθενται σαφώς σε αυτή.

26 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή προσδιόρισε τις εξαιρέσεις στις οποίες στήριξε την άρνησή της, ήτοι την εξαίρεση τη σχετική με το δημόσιο συμφέρον στον τομέα των διεθνών σχέσεων και την εξαίρεση τη σχετική με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων, όπως προβλέπονται, αντιστοίχως, με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τρίτη περίπτωση, και παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

27 Ειδικότερα, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή επισήμανε, κατ' ουσίαν, ότι, όσον αφορά την άρνησή της, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, να επιτρέψει την πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα, αφενός, είχε λάβει υπόψη την εναντίωση των μεξικανικών αρχών στη γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων, συμπεριλαμβανομένων των επιχειρημάτων τους σχετικά με το περιεχόμενο των ζητηθέντων εγγράφων, και, αφετέρου, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η γνωστοποίησή τους θα μπορούσε να διακυβεύσει τη λειτουργία της μικτής επιτροπής. Συναφώς, υπογράμμισε ότι τα ζητηθέντα έγγραφα είχαν υποβληθεί στην Επιτροπή από τις μεξικανικές αρχές στο πλαίσιο των συνεδριάσεων της μικτής επιτροπής. Εξάλλου, η Επιτροπή επισήμανε ότι στα ζητηθέντα έγγραφα απαριθμούνταν περιπτώσεις εικαζόμενης απάτης, καθώς και οντότητες που φέρονταν να χρησιμοποιούν ή να πωλούν «απομίμηση Tequila» εντός της Ένωσης. Όσον αφορά ορισμένες περιπτώσεις χρήσεως με δυνητικό σκοπό τη διάπραξη απάτης, οι μεξικανικές αρχές φέρονται να έχουν προσφύγει στη δικαιοσύνη κατά των κρατών μελών της Ένωσης για «πειρατεία της Tequila». Στο πλαίσιο των ενδίκων διαδικασιών αυτών, υπάρχει στενή συνεργασία μεταξύ της Ένωσης και των μεξικανικών αρχών. Επιπλέον, οι δύο πλευρές εξετάζουν ενέργειες που θα μπορούσαν να αναληφθούν στον τομέα των γεωγραφικών ενδείξεων των αλκοολούχων ποτών.

28 Η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων παρά την αντίθετη γνώμη της τρίτης χώρας-εταίρου θα μπορούσε να εκληφθεί από την τελευταία ως κατάχρηση εμπιστοσύνης και να έχει ως αποτέλεσμα την εκ μέρους της άρνηση διαβιβάσεως ορισμένων

πληροφοριών στο μέλλον, ιδίως προς τη μικτή επιτροπή. Κάτι τέτοιο θα είχε, συνεπώς, αρνητικό αντίκτυπο στη λειτουργία της μικτής επιτροπής και σε κάθε μελλοντική συνεργασία όσον αφορά τις γεωγραφικές ενδείξεις και την προστασία τους εντός της Ένωσης.

29 Επιπλέον, η Επιτροπή, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, δήλωσε ότι τα ζητηθέντα έγγραφα περιείχαν εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες σχετικές με τους Μεξικανούς παραγωγούς Tequila. Κατά την Επιτροπή, τα εν λόγω έγγραφα περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, κατάλογο των εντός της Ένωσης διαφορών μεταξύ των μεξικανικών αρχών, των Μεξικανών παραγωγών Tequila και εκείνων των επιχειρήσεων της Ένωσης που πωλούν Tequila στην εσωτερική αγορά της Ένωσης χωρίς πιστοποίηση ή άδεια, καθώς και τις ονομασίες των προϊόντων, εμπορικά σήματα που δεν έχουν λάβει πιστοποίηση από τις μεξικανικές αρχές ώστε τα σχετικά προϊόντα να μπορούν να πωλούνται ως Tequila εντός της Ένωσης, τις γεωγραφικές ζώνες εντοπισμού τους, πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τους παραγωγούς τους, τις εντός της Ένωσης εταιρίες που πωλούν τα εν λόγω προϊόντα και τα σχετικά μέτρα που προτίθενται να λάβουν οι μεξικανικές αρχές, συμπεριλαμβανομένης της προτεινόμενης ασκήσεως μέσων ένδικης προστασίας. Η Επιτροπή προσέθεσε ότι οι ως άνω πληροφορίες έπρεπε να χαρακτηριστούν εμπορικώς ευαίσθητες και ότι, κατά συνέπεια, μπορούσε ευλόγως να υποτεθεί ότι οι μεξικανικές αρχές τής είχαν παράσχει τα επίμαχα έγγραφα, τα οποία περιέχουν ευαίσθητες εμπορικώς πληροφορίες, με τη θεμιτή προσδοκία ότι δεν επρόκειτο να δημοσιοποιηθούν. Κατά την Επιτροπή, υφίσταται προβλέψιμος και μη υποθετικός κίνδυνος η γνωστοποίηση των εν λόγω ευαίσθητων εμπορικών πληροφοριών να θίξει τα εμπορικά συμφέροντα και τις δραστηριότητες των ενδιαφερόμενων εταιριών κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

30 Εξάλλου, η Επιτροπή εξέτασε τη δυνατότητα παροχής μερικής προσβάσεως στα ζητηθέντα έγγραφα. Ωστόσο, για τους προεκτεθέντες λόγους, ουδεμία ουσιαστική μερική πρόσβαση θα ήταν δυνατόν να παρασχεθεί χωρίς να θιγούν τα ανωτέρω περιγραφόμενα συμφέροντα.

31 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω στοιχείων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εξέθεσε κατά τρόπο αρκούντως λεπτομερή τα πραγματικά και νομικά στοιχεία, καθώς και το σύνολο των εκτιμήσεων βάσει των οποίων εξέδωσε την απόφαση αυτή. Εν πάση περιπτώσει, η αιτιολογία της εν λόγω αποφάσεως ήταν επαρκής ώστε να παρέχει τη δυνατότητα στον μεν προσφεύγοντα να λάβει γνώση των δικαιολογητικών λόγων της αποφάσεως αυτής προκειμένου να προασπίσει τα δικαιώματά του, στο δε Γενικό Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του.

32 Επομένως, οι αιτιάσεις περί παραβάσεως του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να απορριφθούν.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001

33 Υπενθυμίζεται προκαταρκτικώς ότι σκοπός του κανονισμού 1049/2001 είναι, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 4 και στο άρθρο 1 αυτού, να παράσχει στο κοινό το δικαίωμα μιας όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων (απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2007, Sison κατά Συμβουλίου, C-266/05 P, EU:C:2007:75, σκέψη 61, και της 27ης Νοεμβρίου 2019, Izuzquiza και Semsrott κατά Frontex, T-31/18, EU:T:2019:815, σκέψη 58).

34 Ωστόσο, λόγω του ιδιαιτέρως ευαίσθητου και ουσιαστικού χαρακτήρα των συμφερόντων που προστατεύει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 1049/2001, σε συνδυασμό με την υποχρέωση που το θεσμικό όργανο υπέχει από την εν λόγω διάταξη να αρνείται την

πρόσβαση όταν η γνωστοποίηση ενός εγγράφου στο κοινό μπορεί να θίξει τα συμφέροντα αυτά, η απόφαση που πρέπει να λάβει το θεσμικό όργανο είναι περίπλοκη και απαιτεί λεπτούς χειρισμούς και όλως ιδιαίτερη προσοχή (απόφαση της 1ης Φεβρουαρίου 2007, Sison κατά Συμβουλίου, C-266/05 P, EU:C:2007:75, σκέψη 35).

35 Η διαπίστωση αυτή ενισχύεται από το γεγονός ότι οι εξαιρέσεις του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001 είναι διατυπωμένες κατά τρόπο επιτακτικό και, ως εκ τούτου, τα θεσμικά όργανα υποχρεούνται να αρνούνται την πρόσβαση στα έγγραφα που εμπίπτουν στις υποχρεωτικές αυτές εξαιρέσεις όταν αποδεικνύονται οι περιστάσεις τις οποίες καλύπτουν οι εν λόγω εξαιρέσεις, χωρίς να είναι αναγκαίο να προβούν σε στάθμιση της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος με τη συναρτώμενη προς άλλα συμφέροντα προστασία (απόφαση της 11ης Ιουλίου 2018, ClientEarth κατά Επιτροπής, T-644/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:429, σκέψη 23).

36 Επιπλέον, αφενός, δεδομένου ότι οι ως άνω εξαιρέσεις συνιστούν παρέκκλιση από την αρχή της ευρύτερης δυνατής προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα, πρέπει να ερμηνεύονται συσταλτικά και να εφαρμόζονται στενά (αποφάσεις της 1ης Φεβρουαρίου 2007, Sison κατά Συμβουλίου, C-266/05 P, EU:C:2007:75, σκέψη 63, και της 7ης Φεβρουαρίου 2018, Access Info Europe κατά Επιτροπής, T-851/16, EU:T:2018:69, σκέψη 36), οπότε το γεγονός και μόνον ότι το ζητούμενο έγγραφο αφορά συμφέρον που προστατεύεται με κάποια από τις εξαιρέσεις αυτές δεν αρκεί για να δικαιολογήσει την εφαρμογή της σχετικής εξαιρέσεως (αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Επιτροπή κατά EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, σκέψη 64, και της 7ης Φεβρουαρίου 2018, Access Info Europe κατά Επιτροπής, T-851/16, EU:T:2018:69, σκέψη 36).

37 Αφετέρου, ο κανόνας της συσταλτικής ερμηνείας των εξαιρέσεων του άρθρου 4 του κανονισμού 1049/2001 δεν είναι αντίθετος, όσον αφορά τις εξαιρέσεις περί δημοσίου συμφέροντος που απαριθμούνται στην παράγραφο 1, στοιχείο α′, του άρθρου αυτού, προς την αναγνώριση ευρέος περιθωρίου εκτιμήσεως στο ενδιαφερόμενο θεσμικό όργανο όταν αυτό αποφασίζει αν η γνωστοποίηση ενός εγγράφου στο κοινό ενδέχεται να θίξει τα συμφέροντα που προστατεύει η εν λόγω διάταξη και, συνακόλουθα, ο έλεγχος νομιμότητας που ασκεί το Γενικό Δικαστήριο επί αποφάσεως περί αρνήσεως προσβάσεως σε έγγραφο, την οποία έχει λάβει το θεσμικό όργανο βάσει των εξαιρέσεων αυτών, πρέπει να περιορίζεται στην εξέταση της τηρήσεως των σχετικών με τη διαδικασία και την αιτιολογία κανόνων, του υποστατού των πραγματικών περιστατικών, καθώς και του αν υπήρξε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και κατάχρηση εξουσίας (πρβλ. αποφάσεις της 1ης Φεβρουαρίου 2007, Sison κατά Συμβουλίου, C-266/05 P, EU:C:2007:75, σκέψη 64, και της 12ης Σεπτεμβρίου 2013, Besselink κατά Συμβουλίου, T-331/11, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2013:419, σκέψη 34).

38 Υπό το πρίσμα των ανωτέρω σκέψεων θα πρέπει να κριθεί, εν προκειμένω, αν ορθώς η Επιτροπή εφάρμοσε την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, κατά την οποία τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε έγγραφο η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις.

Επί του πρώτου σκέλους

39 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων δεν εγείρει ουσιώδεις ανησυχίες. Συναφώς, φρονεί ότι από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι στη βάση της εναντιώσεως των μεξικανικών αρχών βρίσκεται το ζήτημα κατά πόσον τα εν λόγω έγγραφα συνιστούν εμπορικά απόρρητα που

εμπίπτουν στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001. Ο προσφεύγων παρατηρεί ότι, κατά την άποψη της Επιτροπής, το γεγονός και μόνον ότι η κυβέρνηση τρίτης χώρας εναντιώνεται στη γνωστοποίηση εγγράφων, ανεξαρτήτως της φύσεως των εγγράφων ή του βασίμου των προβαλλομένων αντιρρήσεων, αρκεί, αυτό καθεαυτό, προκειμένου να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η γνωστοποίηση θα έθιγε τις διεθνείς σχέσεις. Εντούτοις, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι οι μεξικανικές αρχές διαθέτουν δικαίωμα να παρεμποδίσουν τη γνωστοποίηση όλων των προερχόμενων από μεξικανικούς ιδιωτικούς φορείς καταγγελιών, οι οποίες αφορούν επίμεμπτες ενέργειες πολιτών της Ένωσης, χωρίς να χρειάζεται να αποδείξουν ότι το κείμενο των εν λόγω καταγγελιών περιλαμβάνει εμπορικά απόρρητα μεξικανικών επιχειρήσεων ή Μεξικανών πολιτών. Ο προσφεύγων επικαλείται, μεταξύ άλλων, τη θεμελιώδη αρχή του δικαίου της Ένωσης, κατά την οποία οι πολίτες της Ένωσης έχουν δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα που κατέχουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που περιέχουν ισχυρισμούς μη Ευρωπαίων υπηκόων σχετικούς με υπηκόους της Ένωσης. Η μόνη εξήγηση που προέβαλαν οι μεξικανικές αρχές έγκειται στο ότι η γνωστοποίηση θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα ιδιωτών, και συγκεκριμένα των Μεξικανών παραγωγών Tequila, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001. Ο προσφεύγων προσθέτει ότι η θέση της Ένωσης στη διεθνή σκηνή είναι αρκούντως ισχυρή ώστε να δύναται να αντιμετωπίσει ορισμένες διαφωνίες με τους εμπορικούς εταίρους της ως προς την ανάγκη διαφυλάξεως αξιών που έχουν ιδιαίτερη σημασία για την Ένωση, όπως είναι η διαφάνεια και η υποχρέωση λογοδοσίας στους πολίτες.

40 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

41 Όπως προκύπτει από τη σκέψη 1 της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή επέτρεψε τη μερική πρόσβαση του προσφεύγοντος σε δύο πρακτικά συνεδριάσεων της μικτής επιτροπής. Εντούτοις, όπως προκύπτει από τη σκέψη 2 της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή δεν επέτρεψε την πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα.

42 Κατά το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001, στην περίπτωση εγγράφων τρίτων, το θεσμικό όργανο διαβουλεύεται με τον τρίτο προκειμένου να καθορίσει κατά πόσον τυγχάνει εφαρμογής η εξαίρεση η οποία προβλέπεται στην παράγραφο 1 ή 2, εκτός εάν είναι σαφές ότι το έγγραφο πρέπει ή δεν πρέπει να γνωστοποιηθεί.

43 Εν προκειμένω, τα ζητηθέντα έγγραφα καταρτίστηκαν από το Consejo Regulador de Tequila. Η εν λόγω μη κερδοσκοπική οργάνωση είναι αναγνωρισμένη από τη Μεξικανική Κυβέρνηση ως φορέας επιβλέψεως και πιστοποιήσεως της παραγωγής, εμφιαλώσεως και σημάνσεως της Tequila συμφώνως προς τα ισχύοντα στο Μεξικό επίσημα πρότυπα για την Tequila. Η οργάνωση αυτή επίσης παρακολουθεί και εποπτεύει την εφαρμογή της συμφωνίας του 1997. Επομένως, τα ζητηθέντα έγγραφα, μολονότι καταρτίστηκαν από το Consejo Regulador de Tequila και περιέχουν πληροφορίες που αφορούν περιπτώσεις προσβολής ιδιωτικών συμφερόντων σχετικών με την επωνυμία Tequila, προορίζονταν αποκλειστικώς να υποβληθούν στην Ένωση από τις μεξικανικές αρχές στο πλαίσιο της μικτής επιτροπής που λειτουργεί βάσει της συμφωνίας του 1997. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή προέβη σε διαβουλεύσεις με τις μεξικανικές αρχές πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

44 Στο πλαίσιο των διαβουλεύσεων, οι μεξικανικές αρχές ανέφεραν ότι τυχόν γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων θα μπορούσε ενδεχομένως να θίξει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας.

45 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι η προβλεπόμενη με το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 1049/2001 διαβούλευση με τρίτον, ο οποίος δεν είναι κράτος μέλος, δεν δεσμεύει το θεσμικό όργανο, αλλά πρέπει να του παρέχει τη δυνατότητα να εκτιμήσει αν μια εξαίρεση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 ή 2 του άρθρου αυτού τυγχάνει εφαρμογής (απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2008, Τερεζάκης κατά Επιτροπής, T-380/04, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2008:19, σκέψη 60).

46 Επομένως, στην περίπτωση εγγράφων προερχομένων από τρίτον, μολονότι η διαβούλευση με τον τρίτο είναι ασφαλώς υποχρεωτική, εναπόκειται στην Επιτροπή να εκτιμήσει τους κινδύνους που θα μπορούσαν να προκύψουν από τη γνωστοποίηση των εγγράφων αυτών. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν μπορεί να θεωρήσει ότι η εναντίωση του εν λόγω τρίτου σημαίνει αυτομάτως ότι το επίμαχο έγγραφο δεν μπορεί να γνωστοποιηθεί λόγω κινδύνου για τις διεθνείς σχέσεις, αλλά θα πρέπει να εξετάσει κατά τρόπο ανεξάρτητο όλες τις κρίσιμες περιστάσεις και να λάβει απόφαση στο πλαίσιο του περιθωρίου εκτιμήσεως που διαθέτει.

47 Εξάλλου, η απόφαση που πρέπει να λάβει το θεσμικό όργανο κατ' εφαρμογήν της επίμαχης διατάξεως είναι περίπλοκη και απαιτεί λεπτούς χειρισμούς και όλως ιδιαίτερη προσοχή, λαμβανομένου ιδίως υπόψη του εξαιρετικώς ευαίσθητου και ουσιαστικού χαρακτήρα του προστατευομένου συμφέροντος (απόφαση της 4ης Μαΐου 2012, In't Veld κατά Συμβουλίου, T-529/09, EU:T:2012:215, σκέψη 24).

48 Εν προκειμένω, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 27 της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή έλαβε υπόψη όχι μόνον την αιτιολογημένη εναντίωση των μεξικανικών αρχών, αλλά και το περιεχόμενο των πληροφοριών που περιλαμβάνονταν στα ζητηθέντα έγγραφα, καθώς και το επιχείρημα που διατύπωσαν συναφώς οι μεξικανικές αρχές ότι οι πληροφορίες που περιέχονταν στα έγγραφα αυτά αφορούσαν εμπορικά συμφέροντα, όπως επίσης το ειδικό πλαίσιο εντός του οποίου η Επιτροπή είχε λάβει τα επίμαχα έγγραφα και τις ενδεχόμενες αρνητικές επιπτώσεις που θα είχε η γνωστοποίησή τους.

49 Συναφώς, η Επιτροπή, αφού εξέτασε τα στοιχεία που μνημονεύθηκαν στη σκέψη 48 της παρούσας απόφασης, κατέληξε στο συμπέρασμα, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 28 της παρούσας απόφασης, ότι η γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων μπορούσε να εκληφθεί από τις μεξικανικές αρχές ως κατάχρηση εμπιστοσύνης και να έχει ως αποτέλεσμα την εκ μέρους τους άρνηση διαβιβάσεως, στο μέλλον, ορισμένων πληροφοριών, ιδίως προς τη μικτή επιτροπή, πράγμα το οποίο θα είχε αρνητικό αντίκτυπο στη λειτουργία της επιτροπής αυτής και σε κάθε μελλοντική συνεργασία όσον αφορά τις γεωγραφικές ενδείξεις και την προστασία τους εντός της Ένωσης. Επομένως, η εναντίωση των μεξικανικών αρχών δεν είχε αυτομάτως ως αποτέλεσμα την άρνηση της Επιτροπής να γνωστοποιήσει τα ζητηθέντα έγγραφα.

50 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα του προσφεύγοντος κατά το οποίο η Επιτροπή κατέληξε στη διαπίστωση ότι το γεγονός και μόνον ότι οι μεξικανικές αρχές εναντιώθηκαν στη γνωστοποίηση εγγράφων, ανεξαρτήτως της φύσεως των εγγράφων ή του βασίμου των προβληθεισών αντιρρήσεων, αρκούσε, αυτό καθεαυτό, προκειμένου να συναχθεί ότι η γνωστοποίηση θα έθιγε τις διεθνείς σχέσεις.

51 Το ανωτέρω συμπέρασμα δεν κλονίζεται από το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι, στην προκειμένη περίπτωση, το βασικό ζήτημα είναι κατά πόσον ήταν θεμιτός ο λόγος που προέβαλαν οι μεξικανικές αρχές προς δικαιολόγηση της εναντιώσεώς τους και κατά τον οποίο η

γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων θα έθιγε τα εμπορικά συμφέροντα ιδιωτών κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Όπως προκύπτει από τα δικόγραφα του προσφεύγοντος και από την τοποθέτησή του κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, με το επιχείρημα αυτό υποστηρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή θα μπορούσε να αρνηθεί τη γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων μόνον αν τύγχανε εφαρμογής η εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, στην οποία στηρίχθηκε η εναντίωση των μεξικανικών αρχών.

52 Συναφώς, πρώτον, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να διατυπώσει εκτίμηση επί της δυνατότητας εφαρμογής της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, οσάκις εξετάζει τη δυνατότητα εφαρμογής της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Εντούτοις, ο λόγος που έχει προβάλει τρίτη χώρα προς δικαιολόγηση της εναντιώσεώς της αποτελεί ένα από τα στοιχεία που οφείλει να λάβει υπόψη η Επιτροπή στο πλαίσιο της εξετάσεως αυτής στη συγκεκριμένη υπόθεση. Ειδικότερα, η διενεργούμενη από την Επιτροπή αξιολόγηση του κινδύνου που ενέχει η γνωστοποίηση για τις διεθνείς σχέσεις δεν στηρίζεται μόνο σε εκτίμηση του λόγου που έχει προβάλει η τρίτη χώρα προς δικαιολόγηση της εναντιώσεώς της στη γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων, αλλά ερείδεται στην εκτίμηση όλων των στοιχείων που συνδέονται με την ενδεχόμενη γνωστοποίηση των εγγράφων αυτών.

53 Δεύτερον, όπως παραδέχθηκε ο προσφεύγων κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή εξέτασε τους σχετικούς με το περιεχόμενο των ζητηθέντων εγγράφων λόγους εναντιώσεως των μεξικανικών αρχών ως ένα από τα στοιχεία τα οποία έλαβε υπόψη της στο πλαίσιο της διερευνήσεως ενδεχόμενης προσβολής της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις. Η Επιτροπή διαπίστωσε συναφώς ότι τα ζητηθέντα έγγραφα περιείχαν ευαίσθητες πληροφορίες. Η διαπίστωση αυτή είναι ορθή δεδομένου ότι τα επίμαχα έγγραφα περιλαμβάνουν, όπως προκύπτει από τη σκέψη 27 της παρούσας απόφασης, πληροφορίες για περιπτώσεις εικαζόμενης απάτης και για οντότητες που φέρονται να χρησιμοποιούν ή να πωλούν «απομίμηση Tequila» εντός της Ένωσης, καθώς και για ενέργειες που θα μπορούσαν να αναληφθούν στον τομέα των γεωγραφικών ενδείξεων των αλκοολούχων ποτών.

54 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα με το οποίο ο προσφεύγων υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η Επιτροπή δεν επιτρεπόταν να αρνηθεί τη γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων χωρίς να αποδείξει ότι η εναντίωση των μεξικανικών αρχών ήταν δικαιολογημένη.

55 Κατά συνέπεια, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου σκέλους

56 Στο πλαίσιο του δευτέρου σκέλους, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ο κίνδυνος να θίξει η γνωστοποίηση των επίμαχων εγγράφων την προστασία των σχέσεων με τον διεθνή εμπορικό εταίρο είναι υποθετικός, αν όχι απίθανος. Συναφώς, είναι πιθανότερο η πληρέστερη γνώση του βαθμού στον οποίο τα κράτη μέλη της Ένωσης ανταποκρίνονται στις καταγγελίες του Μεξικού αναφορικά με τις παραβιάσεις της συμφωνίας του 1997 να βελτιώσει τη φήμη της Ένωσης ως αξιόπιστου εταίρου στις διεθνείς σχέσεις.

57 Η Επιτροπή αντικρούει την επιχειρηματολογία αυτή.

58 Θα πρέπει να εξεταστεί αν, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή παρέσχε πειστικές εξηγήσεις ως προς το πώς ακριβώς η πρόσβαση στα επίδικα έγγραφα θα μπορούσε να θίξει, συγκεκριμένα και ουσιαστικά, την προστασία των διεθνών σχέσεων της Ένωσης και αν, εντός των ορίων της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει η Επιτροπή όσον αφορά την εφαρμογή των εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1049/2001, η προβαλλόμενη προσβολή μπορεί να χαρακτηριστεί ως ευλόγως προβλέψιμη και όχι ως αμιγώς υποθετική (απόφαση της 28ης Νοεμβρίου 2013, Jurašinović κατά Συμβουλίου, C-576/12 P, EU:C:2013:777, σκέψη 45).

59 Συναφώς, οσάκις επιλαμβάνεται προσφυγής κατά αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, την πρόσβαση σε έγγραφο, προσφυγής στο πλαίσιο της οποίας ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε ότι η γνωστοποίηση του εγγράφου αυτού θα έθιγε το δημόσιο συμφέρον που προστατεύεται από την προβλεπόμενη με τη διάταξη αυτή εξαίρεση, ο δικαστής οφείλει να ελέγχει, εντός των ορίων των λόγων ακυρώσεως που έχουν προβληθεί ενώπιόν του, αν η Επιτροπή όντως παρέσχε, με την απόφασή της, τις απαιτούμενες εξηγήσεις και αν απέδειξε ότι υφίσταται ευλόγως προβλέψιμος και μη αμιγώς υποθετικός κίνδυνος να θιγεί το σχετικό δημόσιο συμφέρον (απόφαση της 19ης Μαρτίου 2020, ClientEarth κατά Επιτροπής, C-612/18 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2020:223, σκέψη 33).

60 Εν προκειμένω, όπως υπογραμμίζει ο προσφεύγων, η Επιτροπή, χρησιμοποιώντας τροπικά ρήματα που δηλώνουν πιθανότητα, εκτίμησε ότι η γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων ήταν ικανή να προκαλέσει υποβάθμιση των διεθνών σχέσεων, χωρίς να αποδείξει ότι ο κίνδυνος αυτός ήταν βέβαιος. Εντούτοις, υπογραμμίζεται ότι, ενεργώντας κατ' αυτόν τον τρόπο, η Επιτροπή δεν παρέβη τις απαιτήσεις που απορρέουν από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, δεδομένου ότι, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στις σκέψεις 58 και 59 της παρούσας απόφασης, υποχρεούται να αποδείξει όχι την ύπαρξη βέβαιου κινδύνου να θιγεί η προστασία των διεθνών σχέσεων της Ένωσης, αλλά μόνον την ύπαρξη ευλόγως προβλέψιμου και μη αμιγώς υποθετικού κινδύνου.

61 Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο έχει διαπιστώσει ότι ο τρόπος με τον οποίον οι αρχές τρίτης χώρας εκλαμβάνουν τις αποφάσεις της Ένωσης αποτελεί συστατικό στοιχείο των σχέσεων με την τρίτη χώρα. Από αυτή την αντίληψη που σχηματίζουν οι εν λόγω αρχές εξαρτάται, πράγματι, η διατήρηση και η ποιότητα των σχέσεων αυτών (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, CEE Bankwatch Network κατά Επιτροπής, T-307/16, EU:T:2018:97, σκέψη 90).

62 Κατά τα λοιπά, όπως προκύπτει από τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 37 της παρούσας απόφασης, κατά την εφαρμογή του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, του κανονισμού 1049/2001, η Επιτροπή διαθέτει ευρύ περιθώριο εκτιμήσεως προκειμένου να καθορίσει αν η γνωστοποίηση ορισμένου εγγράφου στο κοινό θα έθιγε τα συμφέροντα που προστατεύει η διάταξη αυτή.

63 Συναφώς, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει ότι σκοπός της μικτής επιτροπής είναι η προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων των προϊόντων. Επομένως, η Επιτροπή, στο πλαίσιο της εξετάσεως της δυνατότητας εφαρμογής της ως άνω εξαιρέσεως, θεμιτώς μπορούσε να θεωρήσει ότι, σε περίπτωση που τα ζητηθέντα έγγραφα, τα οποία τέθηκαν εις γνώσιν της μικτής επιτροπής από τις μεξικανικές αρχές και συνδέονταν ευθέως με τις εργασίες της και με τη συνεργασία στον τομέα της προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων, γνωστοποιούνταν παρά την αντίρρηση που είχαν διατυπώσει δύο φορές οι εν λόγω αρχές, οι τελευταίες θα μπορούσαν να εκλάβουν μια τέτοια πράξη ως κατάχρηση εμπιστοσύνης. Η Επιτροπή επίσης θεμιτώς μπορούσε να θεωρήσει ότι, κατά συνέπεια, μια τέτοια πράξη θα δημιουργούσε κινδύνους για τη συνεργασία με την εν

λόγω τρίτη χώρα στον τομέα της προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων, πράγμα που θα μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα την άρνηση των μεξικανικών αρχών να διαβιβάσουν, στο μέλλον, ορισμένες πληροφορίες, ιδίως προς τη μικτή επιτροπή. Πράγματι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 27 της παρούσας απόφασης, τα ζητηθέντα έγγραφα απαριθμούν περιπτώσεις εικαζόμενης απάτης, μνημονεύουν οντότητες που φέρονται να χρησιμοποιούν ή να πωλούν «απομίμηση Tequila» εντός της Ένωσης και περιέχουν την πληροφορία ότι, όσον αφορά ορισμένες περιπτώσεις χρήσεως με δυνητικό σκοπό τη διάπραξη απάτης, έχουν ήδη κινηθεί ένδικες διαδικασίες στο πλαίσιο των οποίων η Ένωση και οι μεξικανικές αρχές συνεργάζονται στενά. Επομένως, η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως δεχόμενη ότι η γνωστοποίηση των ζητηθέντων εγγράφων θα μπορούσε να έχει αρνητικό αντίκτυπο στη λειτουργία της μικτής επιτροπής, σκοπός της οποίας είναι η προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων των προϊόντων, καθώς και σε κάθε μελλοντική συνεργασία στον τομέα των γεωγραφικών ενδείξεων και της προστασίας τους εντός της Ένωσης.

64 Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι εξηγήσεις που παρέσχε η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, όπως εκτίθενται στη σκέψη 63 της παρούσας απόφασης, είναι πειστικές και αποδεικνύουν, όπως απαιτεί η μνημονευόμενη στη σκέψη 58 της παρούσας απόφασης νομολογία, την ύπαρξη προβλέψιμου και μη αμιγώς υποθετικού κινδύνου για τις διεθνείς σχέσεις. Η ύπαρξη ενός τέτοιου κινδύνου αρκεί προκειμένου να δικαιολογηθεί η εφαρμογή της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 επί του συνόλου των ζητηθέντων εγγράφων και εντός των ορίων της ευρείας εξουσίας εκτιμήσεως η οποία, σύμφωνα με τη νομολογία που μνημονεύεται στη σκέψη 37 της παρούσας απόφασης, πρέπει να αναγνωρίζεται στην Επιτροπή στο πλαίσιο της εφαρμογής της εξαιρέσεως αυτής.

65 Κατά συνέπεια, το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

66 Η κρίση αυτή δεν κλονίζεται από τα δύο επιπλέον επιχειρήματα που προβάλλει ο προσφεύγων.

67 Πρώτον, ο προσφεύγων υπογραμμίζει ότι τα έγγραφα στα οποία ζητεί πρόσβαση δεν αφορούν τη διαπραγμάτευση διεθνούς συμφωνίας στο πλαίσιο της οποίας οι θέσεις των συμμετεχόντων μερών εξελίσσονται. Τα επίμαχα έγγραφα αφορούν, αντιθέτως, την αποτελεσματική εφαρμογή διεθνούς συμφωνίας που έχει συναφθεί μεταξύ της Ένωσης και του Μεξικού. Συναφώς, η εφαρμογή κανόνων δικαίου, όπως μιας συνθήκης, αποτελεί ζήτημα ασφάλειας δικαίου. Οι σχετικές με την ασφάλεια δικαίου προσδοκίες ενισχύουν τη σημασία της αρχής της διαφάνειας κατά το στάδιο της εφαρμογής μιας διεθνούς συμφωνίας.

68 Το ως άνω επιχείρημα δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

69 Κατ’ αρχάς, επισημαίνεται ότι η έννοια των «διεθνών σχέσεων», την οποία χρησιμοποιεί το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, αποτελεί αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης (πρβλ. απόφαση της 14ης Φεβρουαρίου 2012, Γερμανία κατά Επιτροπής, T-59/09, EU:T:2012:75, σκέψη 62).

70 Συναφώς, ούτε από το γράμμα της διατάξεως αυτής ούτε από τη νομολογία προκύπτει ότι, κατ’ αρχήν, επί των εγγράφων που προέρχονται από το στάδιο των «διαπραγματεύσεων» και εκείνων που προέρχονται από το στάδιο της «εφαρμογής» ορισμένης διεθνούς συμφωνίας εφαρμόζεται διαφορετικό επίπεδο προστασίας.

71 Ως εκ τούτου, η αξιολόγηση του κινδύνου να διακυβευθεί η λειτουργία της μικτής επιτροπής και, κατά συνέπεια, η συνεργασία στον τομέα της προστασίας των γεωγραφικών ενδείξεων μπορεί να συνιστά επαρκές κριτήριο για την εξέταση του κινδύνου προσβολής του προστατευόμενου συμφέροντος όσον αφορά τη γνωστοποίηση των εγγράφων που συνδέονται με την εφαρμογή της συμφωνίας του 1997.

72 Δεύτερον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η εφαρμογή της συμφωνίας του 1997 εξακολουθεί να έχει σημασία για τους ιδιώτες επιχειρηματίες της Ένωσης, εκ των οποίων ουδείς κλήθηκε να παραστεί στις συνεδριάσεις της μικτής επιτροπής. Συνεπώς, το ζήτημα της διαφάνειας των εγγράφων που έχουν συζητηθεί στο πλαίσιο της επιτροπής αυτής έχει ιδιαίτερη σημασία.

73 Ούτε και αυτό το επιχείρημα μπορεί να γίνει δεκτό.

74 Πράγματι, από το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 προκύπτει ότι, όταν γίνεται επίκληση της εξαιρέσεως της σχετικής με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις, δεν εξετάζεται τυχόν συνδρομή υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος (απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2018, CEE Bankwatch Network κατά Επιτροπής, T-307/16, EU:T:2018:97, σκέψη 124). Ομοίως δεν εξετάζεται τυχόν συνδρομή ιδιωτικού συμφέροντος.

75 Πάντως, το εξεταζόμενο επιχείρημα, μολονότι προβλήθηκε προς επίρρωση των λοιπών επιχειρημάτων που συνδέονται με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, δεν είναι ικανό να κλονίσει τις προεκτεθείσες διαπιστώσεις από τις οποίες προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εφαρμόζοντας την εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.

76 Ως εκ τούτου, τα επιπλέον επιχειρήματα πρέπει να απορριφθούν.

77 Κατόπιν των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

78 Κατά συνέπεια, παρέλκει η εξέταση του βασίμου του δεύτερου και του τρίτου λόγου ακυρώσεως, καθόσον αφορούν παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 ή επίκληση υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος συνδεόμενου με αυτή τη διάταξη, δεδομένου ότι, για να είναι σύννομη η προσβαλλόμενη απόφαση, αρκεί να ήταν ορθή η εφαρμογή μίας από τις εξαιρέσεις στις οποίες στηρίχθηκε η Επιτροπή για να αρνηθεί την πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα (πρβλ. απόφαση της 11ης Ιουλίου 2018, ClientEarth κατά Επιτροπής, T-644/16, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2018:429, σκέψη 78).

79 Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως, ο οποίος αφορά την άρνηση παροχής μερικής προσβάσεως στα ζητηθέντα έγγραφα, πρέπει επίσης να απορριφθεί. Όπως προκύπτει από τη σκέψη 64 της παρούσας απόφασης, αρνούμενη την πρόσβαση στα ζητηθέντα έγγραφα, η Επιτροπή, χωρίς να υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η εξαίρεση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 εφαρμοζόταν επί του συνόλου των εγγράφων αυτών.

Επί του αιτήματος διεξαγωγής αποδείξεων

80 Με το υπόμνημά του απαντήσεως, ο προσφεύγων υπέβαλε στο Γενικό Δικαστήριο αίτημα διεξαγωγής αποδείξεων, προκειμένου να εξακριβωθεί το περιεχόμενο των ζητηθέντων εγγράφων και ο ιδιωτικός χαρακτήρας τους.

81 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως αναφορικά με την εφαρμογή της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 στηρίζεται στην προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις, σε περίπτωση γνωστοποιήσεως των ζητηθέντων εγγράφων παρά την εναντίωση που είχαν διατυπώσει δύο φορές οι μεξικανικές αρχές. Συναφώς, ο προσφεύγων, ο οποίος δεν αμφισβητεί αυτή καθεαυτήν τη δυνατότητα εφαρμογής της εξαιρέσεως της σχετικής με την προστασία του δημοσίου συμφέροντος όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις υπό το πρίσμα του περιεχομένου των εγγράφων αυτών, υποστηρίζει ότι η αξιολόγηση, εν προκειμένω, του κινδύνου προσβολής του συμφέροντος αυτού εξαρτάται από το αν τα επίμαχα έγγραφα περιέχουν εμπορικά απόρρητα που εμπίπτουν στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001. Όπως, όμως, προκύπτει από την εξέταση του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου ακυρώσεως, το επιχείρημα αυτό δεν ευσταθεί. Συναφώς, το Γενικό Δικαστήριο είναι σε θέση να εκτιμήσει in concreto αν το οικείο θεσμικό όργανο μπορούσε νομίμως να αρνηθεί την πρόσβαση στο επίμαχο έγγραφο βάσει της εξαιρέσεως που επικαλέσθηκε και, κατά συνέπεια, να ελέγξει τη νομιμότητα της αποφάσεως με την οποία δεν επετράπη η πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο (πρβλ. αποφάσεις της 28ης Νοεμβρίου 2013, Jurašinović κατά Συμβουλίου, C-576/12 P, EU:C:2013:777, σκέψεις 26 έως 30, και της 2ας Οκτωβρίου 2014, Strack κατά Επιτροπής, C-127/13 P, EU:C:2014:2250, σκέψη 73).

82 Επομένως, το αίτημα διεξαγωγής αποδείξεων πρέπει να απορριφθεί.

83 Συνεπώς, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

84 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

85 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι ο προσφεύγων ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τον Marco Bronckers στα δικαστικά έξοδα.

Kanninen Półtorak Stancu

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Νοεμβρίου 2020.

(υπογραφές)